

Ankara Nöbetçi İdare Mahkemesi Başkanlığına

(Yürütmeyi Durdurma İstemlidir)

(7.İdare Mah. 2013/501)

Davacı: Yıldız Çaypınar

TC.Kimlik: 20879565462

Tel: (0505) 2666424

Adres: Silâhtar Cd. Afitap sk. No:13/10

Gazi Mahallesi- Ankara

Davalı: MEB Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı

Konu:

“MATEMATİK 1, DERS VE ÖĞRENCİ ÇALIŞMA KİTABI, 2. KİTAP” hk. yürütmeyi durdurma istemi.

Yazarlar: Serpil BOZ, Ufuk ÖZÇELİK, Çağla KAYGUSUZ

Tüm sayfaları için bkz.

http://files.eba.gov.tr/ekitap_ftp/matematik/1/dersvecalisma/meb/matematik_1_dersvecalisma_meb_matematik_XaYKN.pdf

Bu resmi internet sitesinde henüz gördüğüm İlkokul 1. Sınıf Matematik kitabında fark ettiğim bilimsel ve pedagojik yanlışlar nedeniyle yürütmeyi durdurma talebimi sunuyorum.

Matematik bilimin tanımıyla başlamak isterim.

“Matematik, sayılabilir ve ölçülebilir nesnelere sayılması ve ölçülmesi için birimler kullanan bilimdir.”

Tanesi, alanı, uzunluğu, ağırlığı ve hacmi olmayan, yani birim değeri olmayan soyut nesnelere matematiğin konusu değildir. Çocuk için anlaşılabilir olan soyut ve gözden uzak nesnelere sayılabilir değildir. Sayılabilirliği olmayan nesnelere matematik öğretilmez.

Çocuk, kendi algı alanı içerisinde olmayan şeylere zorlanırsa, konuya kendini veremez, dersten soğur. Her eğitimci ve her kitap yazarı, öncelikle çocuğun yaşına göre algı alanı içine giren durumları bilmek zorundadır. Bunlara pedagojik kurallar denir. Eğitimcinin görevi matematiği de pedagojik kurallara uygun şekilde öğretmektir.

Çocuğa, “çocuğa görelik” kuralına göre eğitim verilir, bunlar;

- a- somuttan soyuta,**
- b- yakından uzağa,**
- c- bilinenden bilinmeyene,**
- d- ayanilik** (açık ve örneklendirilebilir), ilkeleri olarak sıralanır.

Matematik, başlangıçta tane ile sayılabilen, çocuğun eline alıp dokunacağı nesnelere öğretilir. Sayılamayan nesnelere, örneğin noktalar, bulutlar, suyun altında dağınık halde yüzen balıklar, eriyip yok olan buz, kar, yağmur taneleri, vb, nesnelere matematiğin konusu değildir. Sayılması istenen nesneyi çocuğun eline alarak, dokunarak, “ayan beyan” görmesi gerekir. Bir üst aşamada, o nesnelere miktarı, ağırlığı, uzunluğu, alanı, hacmi ölçülecek, kilosu, lirası, metresi, metre karesi, litresi, metre küpü vb birimlerle hesaplanacaktır.

Matematik konuları bir diğeri üzerine oturtularak öğretileceği için, temelini çok doğru atılması, bunun için de kitabının “Çocuğa görelik” ilkelerine uygun yazılması gerekir.

Çocuğa görelik ilkelerini biraz daha açalım.

Somuttan soyuta ilkesi: Çocuklar, dokunarak sayarlar, dokunarak algı burada önemlidir. Nesnenin varlığını hissetme ancak dokunmayla başlar. Örneğin öğretmen bir çocuğa “sınıfta kaç öğrenci var, say da gel” dediği zaman, çocuk tek tek her bir öğrencinin omzuna dokunarak sayar. Sıraları da böyle dokunarak sayar. Dördüncü sınıfa geldiğinde gözleriyle sayar, eşleştirerek ikili - üçlü gruplara ayırarak yani kümeleyerek sayar. Çocuğun bu özelliği nedeniyle, somut, yani dokunabilir olanla başlanır.

Yakında uzağa ilkesi: Çocuğun yakın çevresinde karşılaştığı durumlar onun için en bilinen şeylerdir. Çocuklar bizzat görüp dokunabildiği nesnelere en çabuk algılayabilir. Önce evin içi, aile, sonra sokak, yakın çevremiz, sonra okulumuz, sonra şehrimiz, ülkemiz, dünyamız, uzay... Örneğin nesnelere önce tanesi, sonra ağırlığı, sonra hacmi... Bu nedenle Matematiğe geometri ile başlanmaz, hele küre, prizma ile hiç başlanmaz. Maalesef 1. Matematik kitabı bunlarla başlıyor.

Bilinenden bilinmeyene ilkesi: Örneğin yediği elma, taneyle sayılır, resmi çizilir, adı yazılır, cümlede kullanılır, elmalarla toplama-çıkartma yapılır. Elmanın içerdiği besin maddesi, yetiştirilmesi, türleri, benzer konular daha ileride fen bilimlerinin konusu olacaktır... Basitten karmaşığa, en kolay öğrenilenden en zora, basamaklandırarak öğrenme, gibi tanımlar yapılabilir.

Ayanilik ilkesi: Açık seçik görülebilir, örnek gösterilebilir olmaktır. Sorulan şeyin somut anlaşılır, göz önüne getirilebilir olması gerekir. Sorulan soruda dolaylı veya negatif anlatım olmamalıdır. Çocuk, hiçlik, yokluk gibi duyguya yabancıdır, bunlarla empati kurulamaz, matematik sorusu da cevabı hiç olan nesnelere sorulamaz; gökkuşağının üzerinden daire tarif etmek gibi... Matematik hiçliği-yokluğu ölçme bilimi değildir. Matematik, var olanı hesaplar, artı olarak kalmanı buldurur, sonucu artı olarak ister, dengeli kurar.

Matematikte ve evrende denge:

Evrendeki muhteşem dengeyi sağlayan ritmin sayılarla ifadesi matematiktir, o ritmin çizimi de geometridir. Bu tanımda en temel olan dengedir. Kutsal döngüdeki denge, matematikte denklik olarak karşımıza çıkar. Dengeyi insan algılayabilir, bu yüzden asimetri(dengesizlik) matematikte değer ifade etmez. Asimetri algılanabilir değildir. Asimetrik şekillere bakmak algıyı zorladığı için çocuğun dengesini bozar. Buna koşut olarak, çocuklar asimetrik resimlere bakmaya zorlanmamalıdır. Oysa ders kitaplarında dengenin olmadığı resimler var; zeminsiz, ayağı yere basmayan, sınırsız, perspektifi bozuk... vb.

Denge, evrensel anlamda VAR olmanın koşuludur. Matematik, VAR'ı hesaplar. Evrendeki ve insandaki dengeyi yok etmek üzere bir matematik yoktur, olamaz. Keza, mekânda denge yoksa insanda korku, hiçlik ve yok olma duygusu öne çıkar. İnsanoğlu buna göre yaratılmamıştır, o nedenle hiçlik duygusu kabullenilir değildir. Baş döndürücü resimler de hiçlik duygusu verir, ki, ders kitapları böyle resimlerle doludur. Çocuğu böyle resimlere baktırarak matematik sorusu sorulamaz.

Matematik kitabının dili:

Dil çok önemlidir; soru sorma ve anlatım dili “ayanilik” kuralına uymalıdır.

Olmayan bir şeyi saydırmak, negatiften soru sormak, dolaylı anlatımla sonucu istemek yanlıştır. Matematikte böyle bir dil soruyu anlaşılma hale getirir.

Çocuğa kim olduğunu hiç bilmediği üçüncü şahısla soru sorulmaz, çünkü çocuk soruyu üstüne almaz. Keza soru, bilinmeyen bir kişiye göre düzenlenmişse, çocuk bu soruyu kendine sorulmadığı için üstüne almaz, doğal olarak kendini soruya veremez. Çocuk, kendisini merkeze koyarak düşünür, kendisine sorulan soruya odaklanabilir. Bu nedenle matematik sorusu üçüncü şahıslara yönelik sorulmaz.

Okullara dağıtılan ilkököl Matematik ders kitaplarının yazım dilinde maalesef bu pedagojik kurallara aykırılıklar vardır. Eğer çocuklarımız matematiği öğrenmede zorlanıyorlarsa, biz yetişkinler onlara doğru kitaplar hazırlamadığımız içindir.

Kitapta sıkça karşımıza çıkan, “**çözelim öğrenelim**” başlıklı bölümler var. “Çözelim Öğrenelim” yazısı eğri büğrü ve değişik renklerle yazılmak suretiyle görmeyi ve okumayı zorlaştırmaktadır. Dikkat dağıtıcı ögedir. Özellikle bir matematik kitabında, dikkat dağıtacak şeylerin yer almaması gerekir.

Keza anlamsız eğlendirici bölümlerin hiç yer almaması, çünkü çocuğun oyunla matematiği karıştırmaması gerekir. Bu arada belirtmemiz gerekir ki, yeni programda resim ve müzik ders saatlerinin azaltılmış olması büyük hatadır; çocuğun hayat bulduğu, zihinsel ferahlama yaşadığı ve yeni enerji topladığı bu kültür sanat derslerinden çocuğu mahrum bırakmak, aslında matematik dersinde çocuğun kullanacağı enerjiyi kesmektir. Sonuçları, çocuğun okulu ve dersleri sevmemesi şeklinde görülecektir. Oysa, özellikle müzik dersi, ritmik algıyı ve dengeyi doğrudan beslediğı için matematiğin öğrenilmesinde beynin baş besinidir (ruhun gıdasıdır) ve aynı anda çocuğun dil gelişimini desteklediğı için de eğitimin olmazsa olmaz dersidir.

Pedagojik eleştirilerimiz:

1.sınıf, 2. Matematik Kitabı, 3. Ünite ile başlıyor, adı **TOPLAMA ZAMANI**;
1. Bölüm TOPLAMA İŞLEMİ.

Kitap, doğrudan sayfa numarası 92 ile başlıyor! Mantıklı açıklaması yoktur.

İkincisi, başlıkta verilen sayıların toplanmasıyla ilgili bir “**zaman**” kavramı gerçekte yoktur. “Fındık toplama zamanı” der gibi, mevsimlik işten söz eder gibi, böyle bir Türkçe ifade de yoktur. Çocuk henüz kendisi için soyut olan “zaman” kavramını burada anlamakta zorlanacaktır.

Kitapta en çok yapılan yanlış, böyle kavramları başka anlamda kullanarak zihin bulanıklığına sebebiyet vermektir. Bunun sonucu çocuklarda disleksi olarak görülür.

Sh.92/ Soru: “Sudaki yengeçler birer birer karaya çıkıyor. Çıktıklarında karadaki yengeçlerin sayısında nasıl bir değişiklik olur?”

Sudaki yengeçler karaya çıkınca nasıl toplanıyorlar! Matematiksel toplama kavramıyla yengeçlerin kayaya çıkıp kendiliğinden toplanıyor olması aynı kavram değildir. Çocuk toplama kavramını böyle öğrenemez. Zaten yengeç dokunarak sayılabilir değildir, tutmaya kalktığında suya kaçır. Çocuk, sonucu “hiç” olan bir durumda saymaya zorlanıyor.

sh.96/ Soru:

“a. R e s i m d e k i farelerden kaç tanesi peynir yiyor?

b . 2 . r e s i m d e yanlarına kaç tane daha fare geldi?

c. Kaç tane fare oldu?”

Yazım yanlışlarına ayrıca dikkat; göz atlama mesafesi farklı olan parçalanmış heceler keza dikkat dağıtıcıdır, algıda azlığa sebebiyet verir. Resimlerle anlatılanlar çocuk için masal gibidir, soyuttur; fare ele alınıp sayılamaz. Masaldan matematik sorusu olmaz. Ayrıca, bu resimlere bakan çocuk peynir yemekten de tiksinti duyabilir.

Sh.102/ Soru: “Karadaki kaplumbağa sayısının artması için nasıl bir değişiklik olmalıdır?”

Çok uzaklarda ve hem denizde ve hem karada yaşayan bir hayvanla örnek verilmemelidir! Soru çok uzun ve anlaşılır değildir, sayının artması gibi gerekliliği tartışmalı bir şey algılanır değildir.

Sh.103/ Soru: “Yanlış yapılmış olan işlemi yuvarlak içine alarak doğrusunu yazınız.”

Yanlış buldurmak, önce doğrusunu bulmayı gerektirir, iki aşamalı düşünmektir, bu yaşta dört işlemi başlatmak gibi yanlıştır. Dört işlem, yani muhakeme yaşı 4.sınıftır.

Sh.104/ Verilmeyen Toplananı Bulalım

Soru: “**Kutunun kapalı bölümünde kaç tane fasulye** olduğunu ebeden bulmasını isteyelim.”

Gereksiz dolaylı anlatım var, kafa karıştırıcıdır. Neden ebeden istiyor, çocuktan istemesi gerekir.

Soru: “İki elimde toplam 3 fındık var. **Kapalı elimde kaç fındık var?** “

Görünmeyeni saydırmaktır.

Sh.105/ Soru: “Resimde toplam 7 tane tırtıl vardır. Tırtıllardan 4 tanesi yaprağın dışındadır. **Yaprağın altına kaç tane tırtıl saklandığını** bulalım.”

Görünmeyeni istiyor!

SAYFA 111, 23 Nisan sınıf Süslemesinde İKİ BAYRAKTAN BİRİ TERS YÖNE BAKIYOR!

Sh.122 /

A-Soru: “Ömür aşağıdaki problemi çözmek istiyor.

Kardeşimin 4 tane kalemi var. 8 tane kalemi olması için ona kaç tane kalem vermeliyim? Ömür problemi çözmek için hangi işlemi yapmalıdır? Yuvarlak içine alınız.”

Şaşırtmacadır. Kardeşime dört kalem daha verdim, kaç kalemi oldu, gibi direk toplama sorusu olmalıdır. Bu işlem için Ömür diye birini aracı etmek dolaylı anlatımdır, soruyu kaotik hale getirir. Ömür hangi işlemi yapmalıdır... Bir daha dolaylı anlatıma geçilmiş. Bu soru Ömür diye bilinmeyen birisine aittir, çocuk soruyu kendi üstüne almaz. Çocuk kendini Ömür adındaki bilinmeyen birisinin yerine niçin koysun ki; koyamaz.

B- Soru: “Soner 5 tane fındık, Ertan 2 tane fındık yedi. Seda ise 7 tane fındık yedi. Soner ile Seda toplam kaç tane fındık yediler?”

Soruda fazladan kişi var, çocuk niçin şaşırtılıyor, çok haince!

C-Soru:“Problemi çözerken kimin yediği fındık sayısını kullanmadınız? Açıklayınız.”

Çocuğu şaşırtır. Negatif soru sorulmaz!

Sh.130 / (Olabilemezlik soruları!)

“A-Serpil, 16 tane elmanın 5 tanesini yiyor. Serpil’in kaç tane elması kaldığını bulalım. (Beş elma bir çocuk yiyemez ve yenilerek eksilen artık soyuttur, görülüp sayılamaz!)

B- Tepsideki kurabiyelerden 3 tanesini fare alıyor. Tepside kaç tane kurabiye kaldığını bulalım.”

Fare ile kurabiye, tiksindirici eşleştirme... Bunlarla eğitim olmaz; çocuk nefretle bakar kitaba, ya da bu sayfayı açmak istemez. Hatta, bu sayfayı yırtmak isteyen bir çocuk çıkabilir ve o zaman öğretmen velisine “çocuğunuzda davranış bozukluğu var” diyebilir; üzgünüm ki böyle örnekler vardır.

Sh.133 / (Kek yiyen çocuklara bakarak)

Soru: “a-Çocuklar ne yapıyorlar? b. Kek sayısında nasıl bir değişiklik oldu?”

Her çocuk böyle kek yemiyor. Çocuğa empati kuramayacağı böyle bir durumda soru sorulmaz, ayrıca etik değıldir. Aklına kek düşürülen çocuk matematikle ilgilenemez. Hatta, yiyerek eksilmiş bir nesneyi matematik konusu yapmak olacak şey değıl!

Sh.134 /Verilmeyenleri Bulalım . (Resimli soru)

Soru: “Ağacın yanında 5 ayı vardı. Bazıları mağaraya girdi. Mağaraya giren ayı sayısını nasıl bulabilirsiniz?”

Görünmeyi buldurma; çocuğu soyut düşünmeye zorlamaktır. Ayrıca, ayıların yakın çevremizde yeri yoktur!

Sh. 135 / Resim: Teknede 2 yüzücü var, 7 çocuk da denize atlamış.

Soru: “Teknedekilerden 7’si suya daldı. 2’si ise teknede kaldı. Başlangıçta teknede kaç kişi olduğunu bulalım.”

Açık denizde tekneden atlayarak yüzme, çocuğun matematiksel düşünme alanına çok uzaktır.

Sh.137 / (patlamış balonları saydırmak...)

Soru: “Balonların bazıları patladı. Patlamadan önce her grupta kaç balon vardı?”

Balonların patlayanları... Ne kadar çok matematiğin alanındadır? Patlamış balonları toplayınca bunlar çöpe atılarak “hiç” olacak, çocuğa “hiç” saydırılmaz!

Sh.138/

Soru: “Kitaplıktaki kitaplardan bazıları kutuya kondu. Kutuya kaç tane kitap konulduğunu bulunuz.”

Kapalı kutunun içinde görünmeyi soruyor?! Raftaki kitaplar eksilmiş, kalanı sorması gerekirdi.

Sh.147 /

Soru: A-“Yaprakları 19’dan başlayarak geriye doğru birer birer sayınız. Sayıları boş yaprakların üzerine yazınız.”

Yapraklar matematiksel işleme konu olamaz. Yaprğa sayı yazmanın matematiksel işlevi yoktur; sayı yazdırmak için defterin satırları var...

Sh.148/

Soru: “Yaramaz kedicik, bazı sayıların üzerini patisiyle boyadı. Kedicğin üzerini boyadığı sayıları patisinin üzerine yazınız.”

Para birimi Kuruş ve Lira öğreniyorken kedi patilerine sayı yazmak gibi uyduruk bir oyun derse konu olmaz. Ciddiyetsiz ve dikkat dağıtııcıdır.

2.BÖLÜM: KESİRLER VE ÖLÇME:

Sh.159/ Soru: “Çocuklar resimdeki uzunlukları nasıl ölçüyorlar? “

Sahilde kum üzerinde, düzgün olmayan bir zeminde, karışla ve adımla ölçme yapan çocuklar var. Kumdan kale yapmış, karışla ölçüyor! Kumda böyle ölçüm olamaz!

Olabilemez örnekler verilmiş. Mayolu çocuk şezlongdan şemsiyeye adımını ölçüyor; bu sıcakta ayakları yanar, yere basamaz!

Sh.160 / (Olabilemez örnekler)

1.soru: “Kertenkelenin kaç ataş boyu uzunluğunda olduğunu bulalım”.

2.soru: “Resimdeki tavşanın boyunun kaç karış uzunluğunda olduğunu bulalım.”

Sh.162 / (Olabilemez örnek)

Soru: “Tavşan yuvasından kaç parmak boyu uzaklaşmıştır? Parmağınızla ölçerek bulunuz. Bulduğunuz sonucu boşluğa yazınız.”

Sh.165: KESİRLER

Soru: “Mısır ve havuç iki eş parçaya ayrılmıştır. Sizin de bildiğiniz iki eş parçaya ayrılabilen sebzeler var mı?”

İlk örnek, mısır ve havuç dikey kesilmiş halde. Böyle kesim olmaz!

Soru: “Tabakta kaç tane karpuz olduğunu bulalım.”

Tabakta bütün karpuz mümkün değildir!

Sh.166: “Tepside kaç tane salatalık vardır?”

Kesilmiş nesnelere bütünü kaç tanedir diye soru olmaz! Ayrıca, karpuz tepside, salatalık tabakta olur!

Sh.169/ TARTALIM:

Soru: “Hayvanları en hafiften en ağıra doğru sıralayalım: Arı, köpekten ve filden hafiftir. Arı, en hafif hayvandır.”

Bu hayvanlar tartıya girmez, ağırlık kavramı bunlarla verilemez! Olabilemezliktir.

Soru: A-Selim’in bir kuşu, bir kedisi ve bir ineği var. a. Selim’in en hafif hayvanı hangisidir? b. Selim’in en ağır hayvanı hangisidir? “

Kuş, kedi, inek gibi hayvanlar ele alınarak ağırlığı ölçülebilir değildir, örnek verilemez!

B-Soru: “Misket, toptan hafiftir. Misket balondan ağırdır. Buna göre en ağır olan hangisidir? İşaretleyiniz.”

Misket, balon, top, bunlar ağırlık kavramına örnek olamaz.

Sh.171: Değerlendirme.

Soru: “Annem akşam yemeğinde 18 parmak uzunluğunda mum yaktı. Yemek bittiğinde mum 6 parmak uzunluğunda kaldı. Mum kaç parmak erimiştir? “

Eriyerek hiç olan nesne ölçülemez, böyle soru olmaz. Ayrıca sofrada mum yakmak, çocuğun kültürel ilgi alanında olmayabilir.

Sh.172: (Resimde, masanın üzerinde seçilemeyecek küçüklükte pasta dilimleri var.)

a. “Resimdeki her çocuk, bir yarım pasta alabilir mi?”

b. “Çocuklar pastalarını alınca tabakta kaç bütün pasta kalır?”

c. “Her çocuğa bir bütün pasta düşer mi? Neden?”

Seçilemeyecek küçüklükte ve bulanık bir resimleri çocuk saymaya zorlanıyor. Ayrıca pasta yemeye iştah kabartan böyle sorular matematiğin konusu olmamalıdır.

2.BÖLÜM

BU KİTAP, SAYFA 176’da bittiği halde, yeni bir kitap olabilecek **Öğrenci Çalışma Kitabı** başlığıyla yeni bir bölüm başlatılıyor. BU DURUM DİKKAT DAĞITIR.

Bir kitap baştan sona derli toplu ve konular belli sıraya göre olmalıdır. Burada, sayfa numaraları tuhaf şekilde yeni bir sayıyla başlıyor! Bu kadar parçalanmış halde verilen bilgiler çocuk için sorundur, algıda kaos yaratır. Örneğin, çocuğu ileri-geri sayfa atlatarak ders yaptırıyor.

Sh.58’den örnek:

Soru: “Ders kitabının 92. sayfasında bulunan etkinlikteki çalışmanızı düşünerek aşağıdaki formu doldurunuz.”

Açıp bakıyoruz; Kibrit kutusunu ikiye ayırıp içine 3 + 1 fasülye koymak etkinliği var.

Sayfalarca atlayarak geriye ileriye gidiş gelişler, akıl dağıtır, konuları delik deşik eder! Bunlar eğitsel değildir, akıl dağıtıcıdır.

Sh.65: “İki El” resimleri var; 2.sıradaki eller ters resmedilmiş!

Eğer, b-d harflerini karıştırmak disleksi (algı bozukluğu) işareti olabiliyorsa, bu resimdeki çocuğu bu yönde egzersiz yaptırmak sayılır!

Sh.67: Soru; “Ceren hafta sonunun birinci günü 9 saat uyudu. İkinci günü 8 saat uyudu. Ceren hafta sonu boyunca kaç saat uyumuştur?”

Çocuğa uyuduğu saatler değil verimli işler yaptığı saatler sorulabilir. Gündüz değil akşam uyunur! Hem de zaman ölçüsü henüz öğrenmediler.

Sh.88: Soru; “Enis’in, Beyza’nın sorusuna vermesi gereken cevabı yazınız.”

Bu yaşta bir çocuk, 3. Şahıslar adına düşünmeye zorlanamaz, bu tür empati onun zorlanacağı şeydir. Çocuk henüz 1.tekil şahısla, yani öznesi kendisi olduğu sorulara cevap verebilme becerisindedir.

Sh.89: “NEREDEYİM”; Başarı ölçme ve kendini değerlendirme ünitesi.

Öncelikle “neredeyim” sorusu yanlıştır, başarıda nerede olduğunu çocuğa soruyor! Oysa henüz yön kavramını bile öğretmediğimiz çocuğa soyut bir kavram olarak ne noktada beceri sahibi olduğunu soruyoruz. Bu, akli başında hiçbir eğitimcinin yapacağı iş değildir. Çünkü sözcüklerin ikinci üçüncü anlamları matematik dersinin konusu olamaz.

Bu yaşta çocuk kendini ölçme yaşında değildir! Kendisiyle iç hesaplaşma büyüklerin bile yapmaktan hoşlanmadığı şeydir. İçine kapanma getirir. Çocuğu gerçek dışı cevaplar vermeye yöneltir, eğitsel bölüm değildir. Arkadaşlarına bu sayfayı asla göstermek istemeyecektir.

Burada; en çok eğlendiği konuyu sormak, çocuğa geriye dönük muhasebe yapmasını istemektir, çocuk bunu yapabilecek yaşta değildir. O henüz bir işi yaparken bundan keyif alıp almadığını bile tartamaz. Çocuk dersi severse ilgisi devam eder, sevmezse kendini kapatır, bunu fark edecek olan öğretmendir, çocuğun kendisi değil!

Sh. EK 1. Performans Görevi- Çıkarma İşlemi

Başlıktaki “Performans Görevi” bozuk ifadedir ve iki kere yanlıştır.

Birincisi; İngilizce’de performans, kas gücünü veya “motor gücünü” belirtmek için kullanılırken, bu sözcük okullarımıza “zihinsel faaliyet” gerektiren araştırma ödevleri için kullanılır olmuştur. Çeviri hatasıdır, “performans” yerine “ödev” kullanılmalıdır.

İkincisi; ödev olarak verilen bir işe “görev” demek bir daha yanlıştır, kavram karışıklığı yaratır. Görev, bir işi gönüllü veya maaş karşılığı yapmak, topluma ve ailesine karşı sorumluluk bilinciyle hareket etmek, gibi açılımları içerir.

Diğer kitaplarda “performans ödevi” şeklinde kullanılmaktadır. Bu durum kavram eğitiminde kitaplar arasında tutarlılık olmadığını gösterirken, çocuk açısından daha büyük tehlike içerir; çocuğun bellek kayıtları bulanıklaşır, doğrusu hangisidir bilemez olur. Sonuçları çocukta DİSLEKSİ (algı bozukluğu) olarak görülecektir.

Eğer; bir matematik kitabı pedagojik kurallara bu kadar aykırı yazılırsa bunun sonucunda öğrenme gerçekleşemez. Temeli yanlış başlamış olan bir bina nasıl ki yükselemezse, matematik ve fen bilimleri eğitimi de böylesine bozuk bir zemin üzerinde inşa edilemez.

Eğer; çocuğa bu yaşta algılanması mümkün olmayan, empati kuramayacağı şeyler sorulursa buna cevap veremez. Bu ona yapılmış en büyük haksızlıktır.

Eğer; eğitime başladığı ilk yılda çocuğun sözcük dağarcığına kavramlar yanlış yerleştirilirse, kavramlar berrak değilse, çocuk böyle sözcüklerle zihinsel faaliyet yapamaz.

Ders kitaplarında yapılan pedagojik hatalar çocuğa karşı yapılmış zihinsel terör kabul edilmeli, bu yönüyle kanun koyucular çocuklar için “zihinsel koruma yasaları” hazırlamalıdır.

Sonuç ve öneri:

Yukarıda açıkladığım pedagojik yanlışları nedeniyle, MEB Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı tarafından okullara dağıtılan ve <http://www.eba.gov.tr/ekitapidetay/559> internet sitesinde yayımlanan Matematik1, Ders ve Öğrenci Çalışma Kitabı(2) adlı kitabın;

a-Dağıtımına ilişkin işlemin iptalini,

b-Yürütmenin durdurulmasını,

Saygılarımla arz ederim.

İmza: Y. Çaypınar

11.04.2013

7.İdare Mahkemesi Başkanlığına

Davacı: Y. Çaypınar

Davalı: MEB Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı

Konu: 2013/501 esas ve 2013/673 sayılı kararın Danıştay'a temyize gönderilmesi.

Açıklama: Vermiş olduğunuz kararı dikkate alarak dava dosyasını Danıştay'a göndermenizi rica ediyorum. Çünkü, veli ve vasi olarak, gelecek neslimin zihinsel gelişimini engelleme noktasında bir tehdit algısı içerisindeyim. Bu bağlamda bilimsel ve pedagojik sakıncaları olan bir kitabı okullarda kullanılmak üzere dolaylı olarak da olsa menfaatin ihlali olduğu kanaatindeyim.

Özel olarak belirtmeliyim ki, Anayasadan kaynaklanan sosyal devlet işlevinin eğitime yerine getirilmesi, bilim dışı yazılmış bir kitapla mümkün görülmemektedir. Bu bağlamda, bana, aileme ve gelecek nesillere yansıtılacak olan menfaat ihlali söz konusudur.

Keza, bu yıl 2012-2013 ders yılında kullanılan ders kitapları eğitim bilimcilerin de dikkatini çekmiş, uygulama sonuçları araştırma konusu olmuştur. Bu yönde, Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Program Geliştirme Bölüm Başkanı Prof. Dilek Gözütok'un asistanlarıyla birlikte yarı yapılandırılmış görüşme tekniğiyle 22 okulun sınıf öğretmenleriyle yapmış oldukları alan çalışmasının raporu endişelerimizi haklı çıkartmıştır. (Raporun bir bölümü Öğretmen Dünyası dergisinin Haziran 2013 sayısında yayınlanmıştır.)

Kendi aile çevremde 4.sınıfa gelmiş çocuklarda gördüğüm sonuçları şöyle özetleyebilirim:

*Okuyor, ancak okuduğunu anlamıyor. Sadece harfleri birbirine katmayı biliyor, nokta, virgül, paragraf veremiyor, ne okuduğunu anlatamıyor. Okurken üçüncü dördüncü heceleri atlıyor, harf atlıyor.

*Matematik sorularını çözemiyor, çünkü okuduğu soruyu anlayamıyor.

*Okunaksız yazıyor, yazmaktan nefret ediyor, büyük-küçük harfleri karıştırıyor, çokça imla hatası yapıyor, yazdığını kendisi okuyamıyor, orantısız puntolarla yazıyor, doğru kelimeleri seçemiyor, geçmişle gelecek zamanı karıştırıyor, paragraf kavramı hiç yok, düzgün cümle kuramıyor, vb.

Görülen sonuç özetle şudur; bozuk da olsa okuyor, okuduğunu anlamıyor, yazamıyor, matematik yapamıyor! Sonuçları bu olan bir eğitimin ders kitaplarından benim nesillerimin de zarar göreceği açıktır.

Özel Eğitim öğretmenleri durumun farkındadır; "Her hafta en az iki çocuk disleksi tanısıyla bize geliyor" diyorlar. 2012-2013 ders yılında disleksi (algıda azlık) tanısıyla kuruma başvuran toplam 180 bin civarında çocuğun olduğunu ifade ediyorlar.

Normalde böyle şikâyetlerin istatistik bilgilerinin MEB'da mevcut olması, uygulamanın gözden geçirilmesi ve koruyucu önlemlerin alınması gerekirken, Bakanlığın bu konuda maalesef herhangi bir çalışması bulunmamaktadır.

Temel Eğitim Kurumlar Yönetmeliğine "Özel yollarla bilgi edinmiş çocuklar sınavla üst sınıflara yerleştirilir" şeklinde yeni bir hükmün eklenmesiyle (5.4.2013), bundan sonra nesillerimin maddi olarak da zarara uğrayacağı açıktır. MEB adeta şunu

getirmektedir; “4 yıl çocuklarınızı az bilgiyle ve algılama sorunuyla oyaladık, eğer okumalarını istiyorsanız özel yollarla bilgiye ulaşabilir, çocuğunuzu sınavla üst sınıflara geçirebilirsiniz.”

Anlıyorum ki, nesillerimin eğitimi ciddi tehdit altındadır. Veli ve vasi olarak, hukuk yoluyla nesillerimin mağduriyetini koruma hakkımın olduğunu düşünüyorum.

Dava dosyasını Danıştay’a göndermek üzere gereğini saygılarımla arz ederim.

Y. Çaypınar